

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa R. spółki z o.o. w M.
przeciwko K. S.A. w W. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej
kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy - Sąd Gospodarczy w R. wyrokiem z dnia 9 czerwca 2015 r. zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 84.240,76 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 2014 r. oraz koszty procesu.

W wyniku apelacji pozwanej Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 11 lutego 2016 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddalił i orzekł o kosztach procesu.

Sąd Apelacyjny uznał, że ustalona między stronami cena za dostawę i montaż urządzeń obejmowała również podatek VAT, wobec czego po zmianie umowy jedynie w zakresie miejsca montażu przez powoda dostarczonych urządzeń nie było podstaw do zmiany przez niego ceny i doliczenia podatku VAT.

W skardze kasacyjnej powód jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Stwierdził, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne „dotyczące uwzględniania podatku od towarów i usług w cenie w sytuacji gdy z odrębnych przepisów wynika, że transakcja nie jest obciążona takim podatkiem. Zdaniem powoda zasadny jest pogląd, w myśl którego w razie gdy transakcja nie podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług, nie ma potrzeby uwzględniania podatku jako elementu jej ceny”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien w pogłębionym wywodzie prawnym, odrębnym od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, wykazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wymaga to przedstawienia tego zagadnienia przez odpowiednie sformułowanie jako abstrakcyjnego pytania prawnego, wskazania przepisu prawa, na tle którego powstało, przedstawienia kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, jakie wywołuje oraz wykazania, że mają one tak poważny charakter, iż konieczne jest zajęcie stanowiska przez Sąd Najwyższy, niezbędnego nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz istotnego także dla rozwoju judykatury (porównaj

między innymi orzeczenia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 5 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.). Chodzi zatem o wykazanie, że w sprawie występuje tak poważne i istotne oraz nowe zagadnienie prawne, że nie wystarczy jego rozstrzygnięcie przez sądy powszechne, które w swojej działalności orzeczniczej powołane są do rozwiązywania problemów prawnych, występujących niemal w każdej sprawie, lecz konieczne jest zajęcie stanowiska przez najwyższy organ sądowy.

Analiza wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda prowadzi do oceny, że nie wykazał on występowania w sprawie takiego zagadnienia prawnego. Skarżący jedynie w sposób ogólny odwołał się do wymienionej wyżej przesłanki, przedstawiając zagadnienie, którym - jego zdaniem - Sąd Najwyższy powinien się zająć. Nie wskazał przepisu prawa, na tle którego zagadnienie powstało ani nie przedstawił wyводу prawnego opisującego kontrowersję lub rozbieżne oceny prawne, jakie wywołuje, jak również nie wykazał, że jest to zagadnienie nowe, istotne i wymagające rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, co było konieczne tym bardziej dlatego, że Sąd ten już wielokrotnie wypowiadał się w kwestii cenotwórczej roli podatku VAT oraz uwzględniania go w cenie towaru lub usługi (porównaj między innymi wyroki z dnia 17 sierpnia 2005 r. IV CK 88/05 i z dnia 17 września 2014 r. I CSK 550/13, nie publ.).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.